

222.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 7. srpna 1922,**

kterým mění se nápis nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. ledna 1921, č. 53 Sb. z. a n., jímž stanoví se podle § 41 náhradového zákona závazné stupnice cen pro vyměření náhrady za zabraný majetek pozemkový, státem převzatý.

Na základě § 41 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Nápis nařízení vlády ze dne 21. ledna 1921, č. 53 Sb. z. a n., zní nyní takto:

„Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. ledna 1921, jímž vydávají se předpisy závazné pro určování a vypočítávání přejímací ceny za zabraný majetek pozemkový státem převzatý.“

Jinak zůstává nařízení to beze změny.

Článek II.

Nařízení toto působí ode dne vyhlášení.

Provedou je všichni ministři.

Dr. Beneš v. r.

Šrámek v. r.,

též za ministra Dra Dolanského.

Černý v. r.

L. Novák v. r.

A. Novák v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Mičura v. r.

Staněk v. r.,

též za ministra Udržala.

Tučný v. r.,

též za ministra Dra Vrbenského.

Srba v. r.,

též za ministry Habrmana a Dra Dérera.

223.**Zákon ze dne 13. července 1922,**

kterým se upravují přísahy osob bez vyznání náboženského, konané před soudy.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Osoby, které jsou bez vyznání náboženského, přísahají v soudním řízení takto:

a) svědci:

„Přisahám, že o všem, nač budu před soudem tázán(a) — byl(a) jsem tázán(a) — vypovím — vypověděl(a) jsem — úplnou a čistou pravdu a ničeho nezamlčím — jsem nezamlčel(a)“;

b) znalci:

„Přisahám, že podám — podal(a) jsem — svůj náález a posudek dle svého nejlepšího vědomí a svědomí a dle pravidel vědy (umění, živnosti)“;

c) ve všech ostatních případech budiž přísaha vykonána tak, že ke slovu „Přisahám“ připojí se příslušné vyjádření.

(2) Němí a hluchoněmí, kteří umějí čísti a psáti, podepíší přísežný vzorec, když si ho byli přečetli, vlastní rukou, hluší přečtou vzorec nahlas.

(3) Neumějí-li hluší, němí neb hluchoněmí čísti a psáti, vykonají přísahu pomocí tlumočnicka.

§ 2.

(1) Před přísahou poučí soudce vyslychanou osobu přiměřeně její chápavosti a vzdělání o důležitosti přísahy a o následcích křivé přísahy a upozorní ji, že přísahu musí vykonati beze vsí výhrady a dvojsmyslnosti.

(2) Osoby jmenované v § 1, odst. 2., poučeny buď též písemně, byl-li pak k výsledku přivzat tlumočnick, jeho prostřednictvím.

(3) Jiné formálnosti a obřadnosti při přísaze dle tohoto zákona konané nejsou přípustny.

§ 3.

K §u 313 řádu trestního ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z. připojí se další odstavec:

Jsou-li někteří porotci bez vyznání náboženského a nejde-li o případ zmíněný v poslední větě předcházejícího odstavce, budiž jim uděleno poučení stejného obsahu, jako jest uvedeno v odst. 1. s tím rozdílem, že vynechají se slova „před Bohem“. Porotci takoví vykonají přísahu slovem „Přisahám“.

§ 4.

§ 276 vojenských trestních řádů z 5. července 1912, č. 131 ř. z. a zák. čl. XXXIII. z roku 1912 mění se tak, že zrušuje se druhá věta

jeho odstavce třetího a vsune se za tento odstavec nový odstavec tohoto znění:

Soudcové bez vyznání náboženského přísahají tak, že z proslovu předsedova vypustí se slova: „Bohu všemohoucímu a vševědoucímu“ a že přísahu samu vykonají soudcové tímto slovem „Přisahám“.

§ 5.

O přísahách před soudy vojenskými platí pro svědky, znalce, tlumočníky atd., kteří jsou bez vyznání náboženského, ustanovení vojenského řádu trestního, daná v § 201 odst. 5. pro osoby, kterým jejich přesvědčení nedopouští přísahati.

§ 6.

Ustanovení §§ 1 až 3 neplatí na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti za deset dní po vyhlášení; provéstí jej náleží ministrům spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Staněk v. r.

za ministra Udržala.

224.

Zákon ze dne 10. července 1922

o úpravě požitků pro mužstvo čs. vojska, je-
muž není vojenská služba povoláním.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

1. Denní plat pro mužstvo, které dle branného zákona ze dne 19. března 1920, čís. 193 Sb. z. a n., nastoupí presenčení (činnou) službu v čs. vojsku, se stanoví takto:

pro vojína bez hodnosti	—50 Kč,
pro závodčího (svobodníka)	—70 Kč,
pro desátníka	1— Kč,
pro četaře	1.50 Kč,
pro rotmistra (záložního)	2— Kč.

2. Denní plat mužstva, které bude dne 1. října 1920 ještě v činné službě a jehož demobili-

sace bude provedena dle § 4 nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1920, č. 470 Sb. z. a n., teprve po 1. říjnu 1920, vyplácen budiž až do provedení demobilisace dle § 14 bodu a) zákona ze dne 19. března 1920, čís. 195 Sb. z. a n.

3. Mužstvo, které koná dobrovolně další činnou službu dle § 19 branného zákona, obdrží mimo denní plat dle své hodnosti zvláštní měsíční přídavek (premií) a to:

vojín bez hodnosti a závodčí	30 Kč,
desátník a četař	40 Kč,
záložní rotmistr	50 Kč.

§ 2.

1. Drahotní přídavek pro mužstvo až včetně četaře, v § 1 bod 1. tohoto zákona uvedené, stanoví se denně 2 Kč bez rozdílu hodnosti, pro rotmistry (záložní) 4 Kč.

2. Drahotní přídavky mužstva, uvedeného v § 1 bod 2. tohoto zákona, řídí se ustanovením § 15 bod 4. zákona ze dne 19. března 1920, čís. 195 Sb. z. a n.

3. Mužstvo, které koná dobrovolně další činnou službu podle § 19 branného zákona, obdrží drahotní přídavek podle ustanovení bodu 1. tohoto paragrafu.

4. Drahotní přídavky vyplácejí se zároveň s denním platem.

5. O drahotních přídavcích platí obdobně ustanovení § 18 zákona ze dne 19. března 1920, čís. 195 Sb. z. a n.

§ 3.

Ostatní požitky mužstva, uvedené v § 13 zákona ze dne 19. března 1920, čís. 195 Sb. z. a n., jest posuzovati až do nové úpravy podle dosavadních platných předpisů.

§ 4.

Tímto zákonem se mění po případě doplňují ustanovení §§ 14 a 15 zákona ze dne 19. března 1920, čís. 195 Sb. z. a n.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. října 1920 a provéstí jej přísluší ministru národní obrany v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.